

er Tale om Beslutninger angaaende kommunale Anliggender, som ingenlunde kunne siges at være undergivne Statens umiddelbare Omraade, er ikke ganske klart; det var at ønske, at den ærede Forslagsstiller nærmere vilde oplyse Forsamlingen herom. Men Banffelighederne stige, alt som man læser videre, thi det samme Communereraad, som forvalter Communalformuen og har at træffe de fornødne Foranstaltninger med Hensyn til de i Slutningen af § 16 omtalte kommunale Anliggender, og som tillige tager Beslutninger med Hensyn til, altsaa for saavidt har Forvaltningen af samtlige de Indretninger, Forhold og Anliggender, hvorom i § 17 er Tale, dette samme Communereraad har ogsaa efter § 18 „at give de fornødne Anordninger for Forvaltningen af samtlige Communens Anliggender.“ FINDER man sig ikke tilfredsstillet ved de nylig nævnte Paragrapher, saa tilstaaer jeg, at dette Indtryk forstærkes, naar man hermed vil sammenholde, hvad den 22de Paragraph bestemmer om den Bestillingsmand, der kaldes Communefoged. Denne Communefoged er for mig den gaadefuldeste Person i hele Udkastet. Han har at „bringe Communereraadets Beslutninger i Udførelse“; nu vel, det lader sig forstaae; men foruden det er han tillige „Communens Dyrighed i samtlige de Forhold, som ikke ere underlagte særegne Statsembedsmænd.“ Jeg skal nu ikke tale om, at han, ved at bringe Communereraadets Beslutninger til Udførelse, efter Bestaffenheden af den Communereraadet ved selve Udkastet anviste Virkefreds netop vil kunne komme til at optræde som Dyrighed, saa at her Modsætningen savnes mellem de forskjellige Led af Paragraphen; men hvorledes man kan komme ud af det med denne Communefoged paa den ene og Communereraadet paa den anden Side, hvilket sidste ogsaa har sin gode Andeel af den executive Myndighed, det forstaaer jeg ikke. Jeg maa derfor ganske aabenhjertigt tilstaae, at Communefogdens Stilling ligeoverfor Communereraadet er mig ligesaa uklar som hans Stilling til de i § 22 berørte „særegne Statsembedsmænd.“ Jeg kunde fristes til at opholde mig noget længere herved; men jeg har dog villet indskrænke mig til disse Antydninger, da ogsaa dette Punkt,

der er af ikke ringe Bigtighed, tidligere af andre Talere har været bragt paa Bane.

Stige vi et Trin højere op, saa stiller Udkastet sig, som det forekommer mig, i ingen Henseende heldigere. Vi komme nemlig da til Landskredsene, i Spidsen for hvilke Landdagene og Landskredshovdingerne staae. Hvad bestemmer nu Udkastet om Landdagen? Denne har efter § 30 den besluttende Myndighed i alle Landskredsens fælles kommunale Anliggender den bestyrer og har Tilsyn med Landskredsens Fællesformue og øvrige Midler, samt prøver de enkelte Communereraads Beslutninger og giver dem endelig Gyldighed m. v. For saavidt Udkastet vil, at Landdagen skal have besluttende Myndighed i Landskredsens fælles kommunale Anliggender, er det ikke klart, hvad der hermed menes; thi dersom der sigtes til de allerede bestaaende fælles kommunale Anliggender, saa vil jeg blandt andet tillade mig det Spørgsmaal, hvilke da de fælles kommunale Anliggender ere for den 6te Landskreds, hele Nørrejylland, eller sigtes der maaffee til fremtidige Bestemmelser, hvorved saadanne fælles Anliggender skulle skabes? Men jeg skulde mene, at dette i saa Fald er et af de Punkter, som ved Communalloven i det Mindste noget nærmere maatte behandles. Man seer saaledes ikke, hvorvidt Forslagsstilleren maatte have tænkt sig, at der for Fremtiden skulde være een fælles Repartitionsfond for hele Landskredsen istedetfor de forskjellige hidtil værende Amtrepartitionsfunds. Og, for at nævne et andet Exempel, skal Landdagen have den Amtsradaene hidtil betroede Myndighed med Hensyn til Bevæsenet? Kort, det Hele er stillet hen i en fuldkommen Ubestemthed. Men endnu værre er det dog, naar det fremdeles hedder, at Landdagen skal prøve de enkelte Communereraads Beslutninger og give dem endelig Gyldighed, hvorved der henvises til §§ 15, 16, 17 og 18. Jeg har allerede tilladt mig, at gjøre opmærksom paa, at man herved indskrænker, eller rettere, ophæver de enkelte Communers Selvstændighed, og dette er allerede gaaet nok; men jeg tilstaaer, at det er mig ganske uforklarligt, hvorledes man noget Dieblid har kunnet tænke sig, at samtlige de Bes-